

И ха-бре, пѣшка и се пери,
 Надуласа, ха, чакъ трепери . . .
 „Киккявке, сестро, я ма вишь!“
 Съсѣдката си тя преваря,
 И на голѣмо отговаря,
 „На тойзи часъ,
 „Кат' тозъ пиргинь,
 „Не съмъ ли азъ?“ —
 — „Сестрице не! Ти дѣ си, дѣ е той!“ —
 „Е, глѣдай, на сега!
 „На ли кат' него съмъ на бой?
 „Поглѣдай-вишь! какъ е?“
 — „Я стига. До кога!?
 „И пакъ не, ѝ пакъ не!“ —
 Пѣхти киккявка пакъ;
 Надувала се и пѣхтѣла —
 Дору се чуло тѣжко квакъ!
 И прѣснала се и умрѣла. —

Разумътъ на Баснята.

Въ баснята съ волъ рогатъ, управенъ, голѣмъ хубавъ, разумѣва се человекъ богатъ и состоятеленъ; а жабата представя завистливия и самохва-а сиромаша, който се напѣхва да се мѣри съ богатия. — Братоица, напѣримѣръ, отишла у съсѣдката си на кръщение въ джемфезенъ фистанъ и съглазена скортейка, че още на главата ѝ отъ скж-итѣ китки и капелино. — Ето че на Проиновия ѝ истекоха очитѣ; тя позеленѣва отъ завистъ, хайде, на мѣжа си: „Купи ми таквази китка, аправими таквази скортейка, — купи — направи, аправи — купи, и толкози!“ Днесъ мрамори тѣй, трѣ, — пѣкъ и мѣжътъ ако е слабохарактеренъ, е и самичекъ е отъ онѣзи, които обичатъ да се